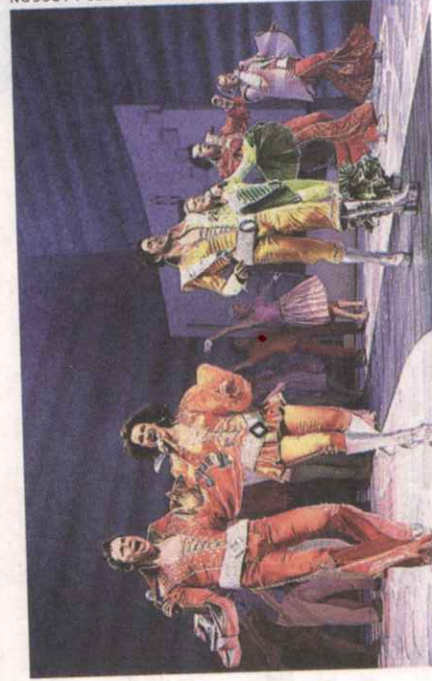

Bakom Broadwaysuccén. Björn Ulvæus, Judy Cramer och Benny Andersson utanför the Winter Garden theatre, där "Mamma mia!" har spelats i sju år.

FOTO: AXEL ÖBERG

Mamma mia! gjorde succé på Cirkus i Stockholm, där föreställningen spelades 506 gånger. I Göteborg spelades den 49 gånger.

24 DN, SÖNDAG

FOTO: KRISTER LARSSON

FOTO: PETER MOUNTAIN

FOTO: PETER MOUNTAIN

Stjärnor i filmen "Mamma mia!": Stellan Skarsgård och Meryl Streep.

Regissören Phyllida Lloyd, i mitten, ger Meryl Streep och Julie Walters scenanvisningar.

Segertåget över världen tar aldrig slut. Musikalen "Mamma mia!" har dragit fulla hus i flera storstäder. Snart går den upp på bio med svenska storstjärnor sida vid sida med amerikanska. DN Söndag tar dig bakom kulisserna och träffar Björn, Benny och teamet bakom succén.

TEXT: KURT MÅLARSTEDT

"Mamma mia!" – en låt, en musikal, en film

Låt oss börja denna berättelse om "Mamma mia!" på 1619 Broadway, en klassisk adress i New York. The Brill Building, uppförd 1931 i väl och vackert genomförd art déco; entéhallen är ett poem, en hyllning till stilen.

I denna byggnad har produktionsbolagen bakom filmversionen av "Mamma mia!", som har premiär om några veckor (London den 30 juni, Stockholm 4 juli), hyrt in sig för efterproduktionsarbetet.

Benny Andersson blir andäktigt när han påpekar att väldigt många låtskrivare en gång husarade just här.

Här satt Carole King och Gerry Goffin, Neil Sedaka, Burt Bacharach. Bröderna Gershwin, men det var lite tidigare. Massor med låtskrivare i eran mellan rock och pop – här hade alla sina rum. Jag vill veta vilket rum Carole King satt i, för hon är så bra. Hon har skrivit så många fina låtar. "Will you love me tomorrow", "The Loco motion".

Själv har Benny Andersson inte haft tid att skriva några nya låtar under den dryga månad han arbetat i The Brill Building; han har finjusterat och detaljputsat all musik i filmen. Men härom dagen hittade han ändå på en spröd musikslinga för det ögonblick då filmens titel växer fram på duken. Han visar på sin inhyrda synclavier – en digitaliserad synt, nästan likadan som den han har i sin studio i Stockholm – hur man gör. Han får det att se mycket lätt ut.

I musikalen om Donna och hennes faderlösa dotter Sophie räckte det med de gamla Abba-låtarna. I filmen krävs därutöver ett flöde av mel-

lammusik. – Det märkliga är att Bennys sammanbindande musik också är alldeles fantastisk. Man lyssnar med förundran och inser att det finns flera bra låtar där också, säger Gary Goetzman, en av filmens producenter.

Gary Goetzman är ledaren, men bara lite, för att en av hans absoluta Abba-favoriter, "Knowing me, knowing you" inte fick plats i filmen som en låt i sin egen rätt. Han är glad för att den ändå finns med som ett stämningsskapande tema.

Benny Andersson, Gary Goetzman och alla andra huvudansvariga för olika delar av filmen har under drygt en månad suttit vid en rad breda manöverbord framför en stor filmduk och putsat på sluprodukten; lagt samman bilder, dialog, musik, ljudeffekter till en helhet.

En lätt avslappad, uppsluppen stämning råder i lokalerna, som inför en skolaslutning där man är ganska säker på att slutbetyget kommer att bli minst godkänt. Den nästan färdiga filmen fick

ett gott mottagande när den visades för provpublik i San Diego och London för några månader sedan.

Ett kvarter från The Brill Building, också på Broadway, ligger Winter Garden, där "Mamma mia!" går för näst intill utsälda hus på sjunde året. Sista veckan i maj spelade den in 836 018 dollar, över fem miljoner kronor. På väg till en förtosession kastar Björn Ulvæus en blick upp mot teaterfasaden. Han förundras fortfarande över att se sitt namn i stora bokstäver på Broadway.

Björn, Benny och producenten Judy Craymer – hon som fick idén till en musikal byggd på Abba-låtar och mot alla odds lyckades driva igenom sin idé – väcker ingen större uppmärksamhet. En flicka tar några bilder med sin mobilkamera. En äldre man videofilmar intensivt.

Inne i teatern övar tre dansare in ett av föreställningens dansnummer, kanske ska någon av dem denna kväll hoppa in för första gången. Benny insisterar på att få ta en bild på Judy Craymer i souvenirshopen med "Mamma mia!"-pyrlar. – Jag har fortfarande väldigt svårt att verkligen fatta att allt detta, musikalen, filmen, är ett resultat av en idé som jag hade för tjugo år sedan, säger Judy Craymer.

Hon fyller femtio i år liksom två andra kvinnor som i högsta grad delar ansvaret för musikalen, textförfattaren Catherine Johnson och regissören Phyllida Lloyd. Judy Craymer brukar med rätta beteckna trion som "kreativa dynamos", som en hälsning till mamman i musikalen. Donna, som har ett förluret som ledare för popgruppen "The Dynamoes".

Judy Craymer ser fullständigt uppriktigt ut när hon säger det där om att hon ännu inte riktigt fattat vidden av musikalens framgång. Enligt en uppskattning i en brittisk tidning 2004 tjänade hon då fyra miljoner pund (över 46 miljoner kronor) på "Mamma mia!". Om året. Det finns ingen anledning att tro att vare sig hon eller Benny Andersson och Björn Ulvæus tar in mycket mindre nu, och mer lär det bli när filmen börjar visas.

Judy Craymer välsiste det inte då, men historien om "Mamma mia!" började en vanlig dag 1982 då hennes chef, textförfattaren och musikalproducenten Tim Rice bad henne åka ut till flygplatsen Heathrow utanför London för att hämta Björn Ulvæus. Några dagar senare anlände Benny Andersson.

De tre herrarna hade just börjat arbeta med musikalen "Chess", som Judy Craymer skötte som chefsproducent när den hade premiär i London fyra år senare. Utan den vänskap och

FOTO: SCANPIX SWEDEN

B, B, A och A, 1976.

"Mamma mia!" i årtal:

1982 Abba "tar en paus", återförenas inte.

1982 Judy Craymer träffar Björn och Benny.

1992 Abba Gold släpps.

1996 cirka. Björn Ulvæus ser

"Grease".

1997 Judy Craymer presen-

terar Catherine Johnson för Björn i januari. Första utkastet till en musikal klart i april. Phyllida Lloyd utses till regissör i november.

1998 En tiodagars workshop om musikalen hålls på våren.

Ann-Frid Lyngstad på röda mattan i London

1999 Repetitionerna börjar. "Mamma mia!" har premiär i London den 5 april.

2000 Den första sättningen utanför London har premiär i Toronto i maj.

kontakt med Björn och Benny som då inleddes hade hennes idé om en Abbabaserad produktion aldrig kunnat förverkligas, säger hon. Och kanske hade det inte gått om Björn och Benny varit mindre motvilliga, mindre obstinata.

– De gav mig den utmaning jag behövde.

Under sin uppväxt lyssnade Judy Craymer betydligt mer på Led Zeppelin och Cream än på Abba. Hon hade aldrig bilder på Björn och Benny, säger hon. Det har hon nu, lägger hon till. Man kan inte vara säker på om hon är allvarig eller bara skämtar. Hennes skämt är av det bubblande djupa slag som kan döja och avslöja något på en och samma gång.

En skäl till att hon började lyssna ordentligt på Abbas musik var helt enkelt att Björn och Benny var de mest berömda människor hon träffat, säger hon. Och hon gillade starkt vad hon hörde.

– Musiken är gudomlig. Men det var framför allt texterna jag fastnade för.

Hennes fascination ledde till idén att producera något – en film, ett tv-program, en scenuppsättning – med Abbamusiken som grund. Judy Craymer insåg tidigt att Björn och Benny aldrig skulle gå med på att göra en "The Abba story". I stället förde hon fram idén att göra en berättelse baserad på Abbalåtar.

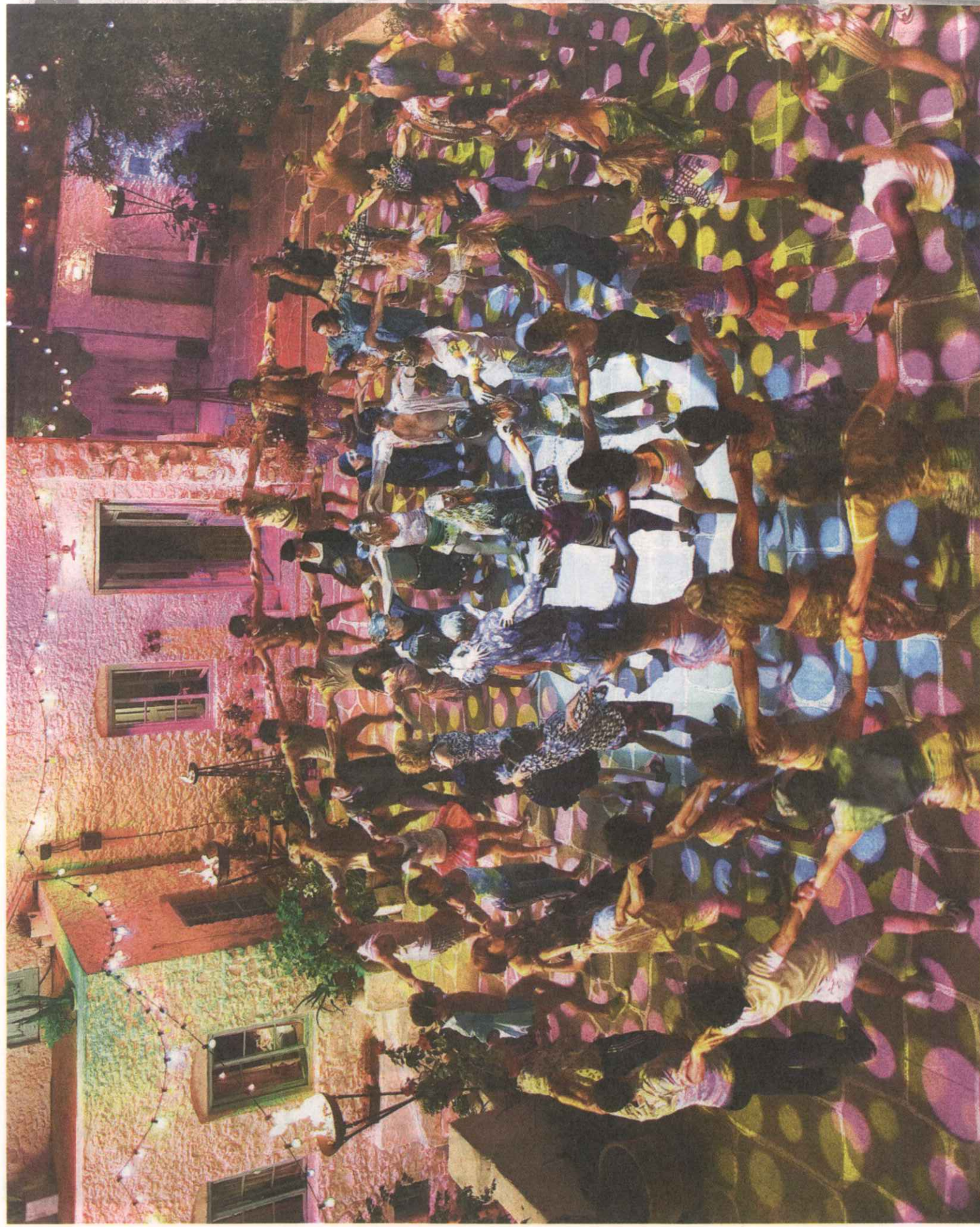
Björn och Benny var inte särskilt intresserade till en början, framför allt inte Benny. Han var mer inriktad på att skriva något nytt. Efter "Chess" hade duon börjat arbeta på en annan musikal, det som skulle bli "Kristina från Duvemåla". Björn Ulvæus var något mer positiv.

– Men egentligen trodde jag att vi var färdiga med Abbalåtarna. När vi bröt upp 1982 – eller tog en paus, som det hette då – trodde jag att det var över, att de där låtarna var precis så flyktiga som man förväntar sig av poplåtar. Och under hela 80-talet var ju Abba fullständigt ute. Jag trodde att det var slut, säger Björn.

Benny var ännu mer skeptisk till Judy Craymers idé:

– Jag är väldigt rädd om Abba, och stolt över Abba. Vi hade gjort ett ganska exceptionellt genomsnitt under de tio år som gruppen existerade. Om man nu skulle göra en musikal och det inte skulle bli bra, skulle det då inte färga av sig på oss, på det som vi hade gjort?

Men i början av 90-talet började saker och ting hända. Abbass låtar spelades igen, skivbolaget Universal, som hade köpt Abbass skivbolag Polar, gav 1992 ut samlingsskivan "Abba Gold", som nu har sålts i över tjugosju miljoner exemplar. 1994 kom de australiska filmerna "Muriel's Wedding" och "The Adventures of Priscilla: Queen of the

Fest och dans i filmen "Mamma mia!" Abbas låtar bär upp handlingen. Benny Andersson tycker att manusförfattaren Catherine Johnsons story är ett av de viktigaste skälen till att det gått så bra för "Mamma Mia!"

Desert", som båda bygger på Abba-musik. Ett engelskt band, Erasure, spelade till och med in några Abba-låtar på en skiva, "Abba-esque", som blev etta på singellistan.

Ännu viktigare för tillkomsten av "Mamma mia!" var två saker som hände Björn Ulvaeus i mitten av 90-talet: han såg en viss musikal i London, och Judy Craymer presenterade honom för manusförfattaren Catherine Johnson.

Om musikalbesöket:

– Just då bodde jag och min familj på hotell i London. Mina två tjejer ville se "Grease", som gick mitt i teaterdistriktet. Så vi gick för att se den en sommarkväll, och jag kände det där som jag fortfarande känner när jag går in på en teater, "fan, jag har ingen föreställning nu". Det där suget efter någonting som man har skrivit att spela för folk, det där ljudet av publiken som samlas i foajén och går in och sätter sig. Tänk att få ha bara en liten sak, sa jag till min fru, en liten show, gå till stage door, gå runt och hälsa på skådisarna ...

– Nu var den där uppsättningen av "Grease" ganska trött. Den hade gått länge, ingen hade skött om den. Men den var ju ändå en bra historia för familjer med massor av hits, glad och upp-

lyftande. Och då tänkte jag att kanske den där idén om en musikal på Abba-låtar ändå kunde vara något.

Möjligen hade Björn redan då träffat Catherine, han minns inte så noga.

– I vilket fall som helst klaffade det på något sätt. Judy hade ju idén att man skulle göra en musikal på existerande Abbalåtar, utan att ändra texterna. Jag tänkte att det kanske kunde bli en sån där familjeunderhållning, en glad och upp-lyftande sak. Och om någon skulle kunna göra det så var det Catherine, tänkte jag.

Dessutom kunde det vara intressant, tyckte Björn, att se om det verkligen skulle gå att göra en musikal baklänges. Att börja med låtarna och försöka hitta en story i stället för tvärtom.

– Benny var fortfarande jättevetsam, men sa att det var okej om jag ville hålla på med det där.

Benny Andersson omvändes så småningom, men ändå fram till premiären hade han och Judy Craymer ett stående skämt. Han hävdade att det var han som skulle få anledning att säga "vad var det jag sa" när det blev fiasko. Hon hävdade att det skulle bli hennes replik när det blev succé. Hon vann.

– Judy ville göra det här och hon hade inga resurser. Men hon gav sig den på att det skulle

Björn, Benny och artisterna tackar Broadwaypubliken.

FOTO: FINN FÖNS

bli något, och det blev det. Jag är henne väldigt tacksam, och jag har sagt till henne att hon faktiskt hade rätt.

Så varför går det då så bra för "Mamma mia!"?

– I grunden tror jag att det beror på att Catherine Johnson har hittat på en så bra och intelligent story utifrån de texter hon haft att handskas med. Hon har gjort ett urval av allt vi skrivit och kommit fram till det här. Och så är det bra kvaliteten på musiken. Den funkar i "Mamma mia!" för att den spänner över ganska stora områden, trots att det bara är poplåtar. De är lite teatrala i sig, och framför allt har de lite olika karaktär.

Catherine Johnsons första och viktigaste drag var att skriva historien utifrån insikten att Abba-katalogen, som omfattar omkring hundra låtar, grovt sett består av två delar: de tidiga låtarna som har en yngre, mer tonårsinriktad karaktär, och de senare som är mognare, mer vuxna.

I till exempel "SOS" och "Honey, Honey" betyder texterna inte så enormt mycket. De går in genom ena örat och ut genom det andra, säger Benny. Men låtar om "Knowing me, knowing you" och "The winner takes it all" är djupare och handlar ofta om relationer och om livet i allmänhet.

– Vi sa till Catherine att hon kunde välja fritt bland alla våra låtar för att få storyn att hänga

2001 Broadway-premiär i oktober.

2002 Den första uppsättningen på ett annat språk än engelska har premiär i Hamburg i november. En japansk uppsättning har premiär i december.

2005 Premiär i Sverige.

2006 Premiär i Moskva.

2008 Filmen har premiär i månadsskiftet juni/juli.

FOTO: PETER MOUNTAIN

FOTO: EMMA ERIKSSON

Björn Ulvæus: "Jag skulle aldrig sätta på en Abba-låt i bilen, eller så. I min Ipod har jag till exempel Pavarotti, Eagles och Robert Plant-Alison Krauss."

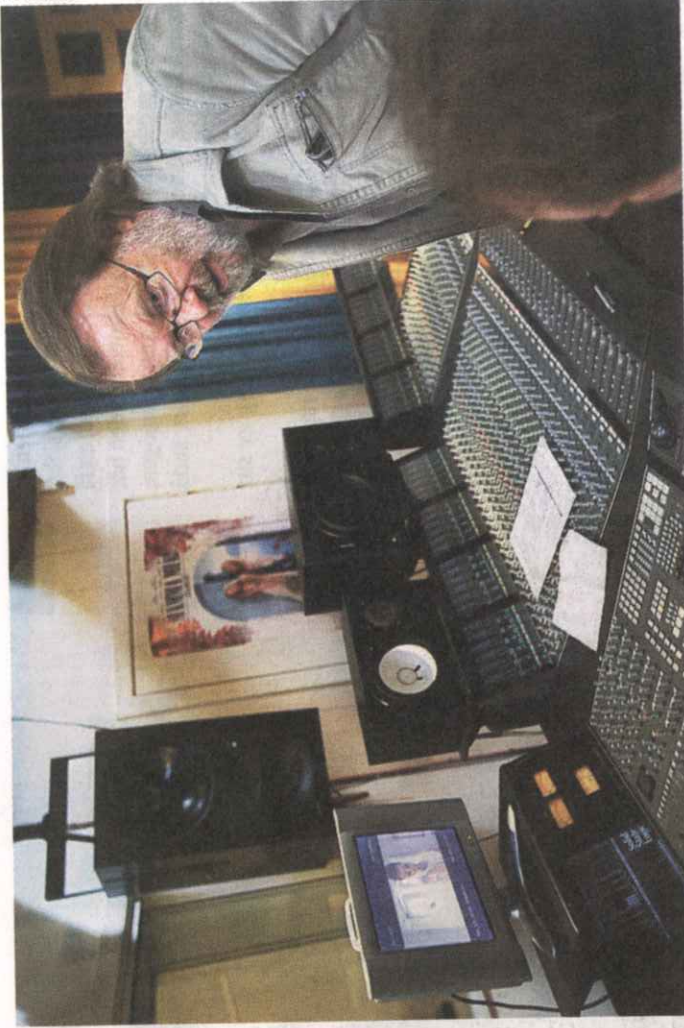

FOTO: EMMA ERIKSSON

Benny Andersson: "Om jag sitter i bilen och det kommer en Abbalåt stänger jag inte av. Annars lyssnar jag mest på klassisk musik. Mycket Bach, och så har jag börjat lyssna på Sjostakovitj, just nu på åttonde stråkkvartetten. Men det blir inte mycket pop."

FOTO: PETER MOUNTAIN

Stjärnor på sjön: Colin Firth, Stellan Skarsgård och Pierce Brosnan under inspelningen av "Mamma mia!"

ihop. Låtarna är underordnade berättelsen, säger Björn.

Storbyn utvecklades gradvis under ett slags kollektivt samarbete, först mellan Catherine Johnson, Judy Craymer och Björn, sedan också med regissören Phyllida Lloyd, en scenograf och en koreograf. Musikalen skulle handla om två generationer, om en mogen kvinna och hennes dotter. Så småningom fördes tre män som alla kunde vara far till Donnas dotter Sophie in i handlingen, som till slut förldades till en grekisk ö.

Därmed gick det inte längre att använda den ursprungliga titeln, "Summernight city".

Björn:

– Så vi började leta efter en titel bland de andra låtarna. "Mamma mia!"? Nej, det låter som någon jävla pizzeria, tyckte vi först. Men till slut blev det i alla fall så. Det handlade ju om en mamma, trots allt. Det blev "Mamma mia!" med utropstecken. Sophies reaktion inför Donna i ett nötskal.

"Mamma mia!" hade premiär i London den 6 april 1999, på dagen tjugofem år efter Abbas Eurovisionsschlager-seger med "Waterloo". De pengar som Judy Craymer, Björn och Benny, Universal och andra hade satsat i projektet, 3,5 miljoner dollar, spelades in på sex månader.

Detta var början till ett segertåg över världen.

"Mamma mia!" är nu en av de mest framgångsrika produktionerna i musikalhistorien. Den har satts upp i 170 städer över hela världen – i samma regi och scenografi som i originaluppsättningen. Men varje uppsättning är översatt till respektive lands språk, vilket ger dem lite olika karaktär.

– Judy insåg förstås snabbt att hon hade en blick i flaskan, säger Gary Goetzman. Han berättar att han själv försökte övertala "Judy och pojkar" att göra en film redan för fem år sedan men att de föredrog att vänta. Men när det till slut blev dags att göra en film var det naturligt för Judy Craymers, Björns och Bennys produktionsbolag Littlestar att ta kontakt med Gary Goetzmans och Tom Hanks Playtone.

Och när det blev dags att rollbesätta kom någon ihåg att Meryl Streep några år tidigare hade skrivit ett beundrande brev till ensemblen i Broadwayuppsättningen efter att ha sett den tillsammans med sin elvaåriga dotter och hennes vänner. Hon hade själv dansat i bänktraden. Hela upplevelsen var "en glädjeinjektion", sade hon senare i en intervju.

Inte så konstigt att hon snabbt accepterade när Littlestar ringde och frågade om hon möjligen kunde tänka sig att spela Donna. "Skämtar du, jag är Donna", ska hon ha svarat.

– Vi hade sett henne sjunga på film och insåg

SUCCÉ I 170 STÄDER

"Mamma Mia!" har setts av över 30 miljoner människor i 170 städer över hela världen sedan urpremiären i London den 6 april 1999. Den ges just nu i sju permanenta och två turnerande uppsättningar och ses av över 17 000 människor varje kväll. Den har hittills spelat in över två miljarder dollar (tolv miljarder kronor).

Förutom på engelska har "Mamma mia!" hittills spelats på holländska, spanska, svenska, flamländska, tyska, koreanska och ryska. En norsk uppsättning har premiär nästa år. En kinesisk uppsättning planeras.

Den svenska uppsättningen gick i Stockholm och Göteborg mellan februari 2005 och juni 2007 och sågs av drygt en miljon människor. I sommar ges den turnerande engelskspråkiga uppsättningen 23 gånger vardera i Stockholm och Göteborg.

att det inte skulle vara några som helst problem för henne, säger Björn Ulvæus.

Benny har av naturliga skäl spelat en mer aktiv roll för filmens tillkomst än Björn, som var den drivande av de två bakom musikalen.

– För musikalen behövde vi ju bara översätta musiken från våra gamla multitracks. På teatern kan man ju gå in och ändra om man inte är nöjd, men filmmusiken kommer ju alltid att finnas kvar oförändrad. Jag ville inte överlåta det till någon annan, så vi har spelat in allt igen, med det gamla bandet i samma studio där vi alltid har varit, Metronomestudio som numera heter Atlantis. Rutger Gunnarsson på bas, Lasse Wellander på gitarr, Per Lindvall på trummor, och så jag på piano. Björn var också med och spelade lite akustisk gitarr.

Ensemblen från Cirkusuppsättningen i Stockholm 2005 kallades in för att göra alla bakgrunds-körer. Skådespelarnas soloinstrumenter spelades in i London, liksom stor orkester där så skulle vara. Allt detta kombinerades med en del liveinspelningar från själva filminspelningen.

Benny strålar av glädje och entusiasm när han berättar om detta filmarbete. Han sticker inte under stol med att detta är något han vill fortsätta med.

FOTO: PETER MOUNTAIN

ihop. Låtarna är underordnade berättelsen, säger Björn.

Storyn utvecklades gradvis under ett slags kollektivt samarbete, först mellan Catherine Johnson, Judy Craymer och Björn, sedan också med regissören Phyllida Lloyd, en scenograf och en koreograf. Musikalen skulle handla om två generationer, om en mogen kvinna och hennes dotter. Så småningom fördes tre män som alla kunde vara far till Donnas dotter Sophie in i handlingen, som till slut förldades till en grekisk ö.

Därmed gick det inte längre att använda den ursprungliga titeln, "Summernight city".

Björn:

– Så vi började leta efter en titel bland de andra låtarna. "Mamma mia!"? Nej, det låter som någon jävla pizzeria, tyckte vi först. Men till slut blev det i alla fall så. Det handlade ju om en mamma, trots allt. Det blev "Mamma mia!" med utropstecken. Sophies reaktion inför Donna i ett nötskal.

"Mamma mia!" hade premiär i London den 6 april 1999, på dagen tjugofem år efter Abbass Eurovisionsschlager-seger med "Waterloo". De pengar som Judy Craymer, Björn och Benny, Universal och andra hade satsat i projektet, 3,5 miljoner dollar, spelades in på sex månader.

Detta var början till ett segertåg över världen.

Björn Ulvæus: "Jag skulle aldrig sätta på en Abba-låt i bilen, eller så. I min Ipod har jag till exempel Pavotti, Eagles och Robert Plant-Alison Krauss."

FOTO: EMMA ERIKSSON

Benny Andersson: "Om jag sitter i bilen och det kommer en Abbalåt stänger jag inte av. Annars lyssnar jag mest på klassisk musik. Mycket Bach, och så har jag börjat lyssna på Sjöstakovič, just nu på åttonde stråkkvartetten. Men det blir inte mycket pop."

FOTO: PETER MOUNTAIN

Stjärnor på sjön: Colin Firth, Stellan Skarsgård och Pierce Brosnan under inspelningen av "Mamma mia!"

SUCCE I 170 STÄDER

"Mamma Mia!" har setts av över 30 miljoner människor i 170 städer över hela världen sedan uppremiären i London den 6 april 1999. Den ges just nu i sju permanenta och två turnerande uppsättningar och ses av över 17 000 människor varje kväll. Den har hittills spelat in över två miljarder dollar (tolv miljarder kronor).

Förutom på engelska har "Mamma mia!" hittills spelats på holländska, spanska, svenska, flamländska, tyska, koreanska och ryska. En norsk uppsättning har premiär nästa år. En kinesisk uppsättning planeras.

Den svenska uppsättningen gick i Stockholm och Göteborg mellan februari 2005 och juni 2007 och sågs av drygt en miljon människor. I sommar ges den turnerande engelskspråkiga uppsättningen 23 gånger vardera i Stockholm och Göteborg.

att det inte skulle vara några som helst problem för henne, säger Björn Ulvæus.

Benny har av naturliga skäl spelat en mer aktiv roll för filmens tillkomst än Björn, som var den drivande av de två bakom musikalen.

– För musikalen behövde vi ju bara översätta musiken från våra gamla multitracks. På teatern kan man ju gå in och ändra om man inte är nöjd, men filmmusiken kommer ju alltid att finnas kvar oförändrad. Jag ville inte överlåta det till någon annan, så vi har spelat in allt igen, med det gamla bandet i samma studio där vi alltid har varit, Metronomestudio som numera heter Atlantis. Rutger Gunnarsson på bas, Lasse Wellander på gitarr, Per Lindvall på trummor, och så jag på piano. Björn var också med och spelade lite akustisk gitarr.

Ensemblen från Cirkusuppsättningen i Stockholm 2005 kallades in för att göra alla bakgrunds-körer. Skådespelarnas soloinstrumenter spelades in i London, liksom stor orkester där så skulle vara. Allt detta kombinerades med en del liveinspelningar från själva filmspelningen.

Benny strålar av glädje och entusiasm när han berättar om detta filmarbete. Han sticker inte under stol med att detta är något han vill fortsätta med.

↑ - Hur det går för den här filmen är inte lika betydelsefullt för mig som själva glädjen att ha fått arbeta med den, att få inblick i de många elementen i den här typen av produktion. Musikeffekterna, dialogen, ljudeffekterna, allt det där, och det handlar ändå bara om efterarbetet.

Han ser det som en vidareutveckling av sitt skapande.

- Vad ska man göra med sin musik när man inte har ett band som Abba? Man måste ha ett forum, en avsättning för det man skapar, och det kan lika gärna vara ett filmprojekt som en scenföreställning eller en grammofoonskiva. Jag vill gärna göra en film. Jag vet inte vad den ska handla om. Och jag vet inte om Björn är intresserad också, men vi är intresserade av att göra något tillsammans. Det brukar gå bra.

Men när filmen "Mamma mia!" väl är sjösat är både Björn och Benny också intresserade av att ta upp "Kristina från Duvemåla" igen. Benny talar om en möjlig konsertversion i New York, Björn om att föreställningen verkligen är värd att framföra på flera ställen.

- Det är så roligt att både Benny och jag fortfarande är beredda att ta det där extra steget, att ta risker, att anta utmaningar. Det driver mig, men jag har alltid varit ganska lat av mig, utom när det verkligen ska till.

Björn och Bennys roll i filmen stannar inte bara vid musiken och låttexterna. De syns också, om än helt kort, Benny som en grekisk fiskargubbe som spelar piano och Björn som en grekisk gud som spelar lyra.

Just då är det långt till The Brill Building och Broadway.

KURT MÅLARSTEDT

är frilansjournalist
sondag@dn.se

Högvis med Hollywoodstjärnor, och alla har de varit med i arbetet med "Mamma mia the movie". Överst: producenten Gary Goetzman, regissören Phyllida Lloyd, Benny Andersson. Mellanraden: skådespelarna Amanda Seyfried, Dominic Cooper och Pierce Brosnan och producenten Judy Craymer. Längst fram: skådespelarna Meryl Streep och Colin Firth samt producenterna Rita Wilson och Tom Hanks.

FOTO: PETER MOUNTAIN

10:40
18:49
18:50
18:51
18:52
SKYNNING OCH LUGNET
INTRÄDER
1853
GER INTENSIV NJUTNING

GEVALIA 1853 BRYGGKAFFE
OVANTAT INTENSIVT